

**Bellum Sacrum Ecclesiæ Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

**Vaux, Léonard de
Leodii, 1685**

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

Canonicâ Cap. 2. Subjecti, inquit, esto-
 „ te omni humanæ creaturæ propter
 „ Deum; sive Regi quasi præcellenti,
 „ sive Ducibus tanquam ab eo missis, ad
 „ vindictam malefactorum, laudem ve-
 „ rò bonorum, quia sic est voluntas Dei.
 „ Et iterum: Deum timete; Regem ho-
 „ norificate. Si Deus ipse honoratur in
 Regibus etiam infidelibus, quantò
 magis in Christianis Principibus hono-
 randus, quibus dedit & gladium ul-
 tionei suæ in vindictam malorum, &
 sceptrum justitiae, directionis & æqui-
 tatis in laudem, & salutem proborum!
 In his duobus boni, justi, & Pii Re-
 ges Christiani, Deo, uni, trino, Chri-
 sto J E S U, & Ecclesiæ militanti ser-
 viunt ut Reges bonos decet: quando
 illa in bonum subditorum, ac Eccle-
 siæ auxilium, ad propagationem No-
 minis J E S U, & ad Dei gloriam, illa fa-
 ciunt, quod non possunt facere nisi
 Reges potentes & probi.

§. II.

HÆc omnia quæ de Regiâ po-
 state dicta sunt: satis manifestè
 probant quām magnum sit Dei donum,

Rex

Rex bonus; Catholicus, Justus, Pius,
 Potens, Magnanimus, magnificus in
 sanctitate, qui cum omnia in hoc visi-
 bili mundo possit facere; nil vult, nil
 agit nisi quod justum est, quod Eccle-
 siæ Dei vivi utile, quod Deo glorio-
 sum: quod suæ præcellenti Regiæ di-
 gnitati honorificum, quod populis sa-
 lutare, quod inimicis fidei formidan-
 dum. Cæterùm tam inter Reges an-
 tiqui populi Dei, quam inter Christianos
 Principes, paucos reperire est;
 in quibus, fuit magna sanctitas, ma-
 gnæ sapientiæ conjuncta, in magnâ
 potestate, & rerum prosperitate. Re-
 gius Propheta, fuit quidem vir se-
 cundùm cor Dei, & justus, sed non
 semper: Salomon Filius ejus, patrem
 suum superavit sapientiâ, potentîâ &
 gloriâ, sed cum senuisset depravatum
 est cor ejus per mulieres alienigenas,
 quas adamavit nimis, ponens scanda-
 lum in gloriâ suâ. Roboam verò Fi-
 lius Salomonis, nec fuit Pius, nec sa-
 piens, & uno die stultiâ suâ ferè to-
 tum regnum patrum suorum perdidit.
 Josias quidem gubernavit, ad Domi-
 num cor suum; & in diebus peccato-

M

rum corroboravit pietatem. Sed præter David & Ezechiam, & Josiam, omnes peccatum commiserunt: nam reliquerunt legem Altissimi Reges Iuda: & contempserunt timorem Dei, inquit, Ecclesiasticus Cap. 49. At inter Reges Israël, nullus bonus.

Verum quidem est post Regis Regum adventum plures Reges Sanctos, sapientes, potentes, numerari, in Ecclesiâ Catholicâ, quàm in Judaicâ: sed præterquam, quod longè major est numerus Principum Christianorum, quàm fuerit Israëlitarum: quot Sanctos Imperatores, & Reges potentes venerandos, & colendos à fidelibus proponit Romana Ecclesia? cuius est dc Sanctis ferre judicium verum, paucos certè admodum, numerat Sanctos Filios, Christianis virtutibus, quàm sceptro gloriores, quæ plurimos ab initio passa est persecutores.

§. III.

QUatuor memoro, eximiæ sanctitatis Reges, quibus addo duos Principes ab Ecclesiâ Catholicâ, Ro-